

1976. évi 2. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadó területén Bécsben, 1975. február 25-én aláírt egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 1991. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése Budapesten, 1975. december hó 11-én megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadó területén 1975. február 25-én aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett egyezmény eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadó területén

A Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság attól az óhajtól vezetve, hogy a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonadók területén elkerüljék a kettős adóztatást, a következő Egyezmény megkötésében állapodtak meg:

1. cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) A jelen Egyezmény azokra az adókra terjed ki, amelyeket a Szerződő Államok bármelyikének a törvényhozása alapján közvetlenül a jövedelem, a hozadék és a vagyon után a Szerződő Államok vagy azok területén köztestületei részére beszednek.

(2) A jelen Egyezmény értelmében adóknak tekintendők:

1. a Magyar Népköztársaságban:

- a) az általános jövedelemadó;
- b) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója;
- c) a mezőgazdasági lakosság jövedelemadója;
- d) a nyereségadó és a vállalati különadó;
- e) a külföldi részvétellel működő gazdasági társulások nyereségadója;
- f) a házadó;
- g) a házértékadó;
- h) a telekadó;
- i) a köztségfejlesztési hozzájárulás;
- j) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték;

2. az Osztrák Köztársaságban:

- a) a jövedelemadó;
- b) a társulati adó;

- c) a felügyelőbizottsági adó;
- d) a vagyonadó;
- e) az öröklési adó alól elvont vagyon adója;
- f) az ipari adó, beleértve a bérösszegadót;
- g) a földadó;
- h) a mező- és erdőgazdasági üzemek adója;
- i) a mező- és erdőgazdasági üzemek hozzájárulásai a családi segélyekre vonatkozó kiegyenlítési alaphoz;
- j) a beépítetlen telkek földértékadója.

(3) Az Egyezmény alkalmazandó mindarra a lényegében azonos vagy hasonló jellegű adóra, amelyet az Egyezmény aláírása után a Szerződő Államok egyikében az ez idő szerint létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek.

3. cikk

Általános meghatározások

(1) A jelen Egyezmény értelmében, ha az összefüggés mást nem kíván:

- a) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes és jogi személyeket;
- b) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;
- c) az „illetékes hatóság” kifejezés
 - 1. a Magyar Népköztársaságban: a pénzügyminisztert,
 - 2. az Osztrák Köztársaságban: a szövetségi pénzügyminisztert jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az államnak a jelen Egyezmény tárgyát képező adókra vonatkozó joga megállapít.

4. cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a joga szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye, vagy más hasonló ismerv alapján, adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a következők érvényesek:

- a) A személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyhez szorosabb családi és gazdasági kapcsolatok fűzik (a létérdekek központja).
- b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van.
- c) Abban az esetben, ha a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekinthető illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára.
- d) Ha a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyik Szerződő Államnak sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok a 24. cikk szerint járnak el.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben székhelye alapján adóköteles.

5. cikk

Telephely

(1) A jelen Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelőberendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét,

b) a fiókot,

c) a kirendeltséget,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, a kőfejtőt vagy a föld kincseinek kiaknázására szolgáló más telepet,

g) az olyan építési kivitelezést vagy szerelést, amelynek időtartama két évet meghalad.

(3) Nem tekintendők telephelynek:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozzák, információkat adjanak, tudományos kutatást végezzenek vagy hasonló tevékenységet folytassanak, amely előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(4) Amennyiben egy személy - kivéve az [\(5\) bekezdés](#) értelmében a független képviselőt - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy az előbb említett államban akkor adott a telephely, ha a személynek meghatalmazása van a vállalkozás nevében szerződéseket kötni és meghatalmazásával ebben az államban rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos, vagy más független képviselő útján fejti ki, amennyiben ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Egyedül azáltal, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy egy olyan jogi személyt ural vagy azt egy olyan jogi személy uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, a két jogi személy egyike sem lesz a másik telephelye.

6. cikk

Ingatlanvagyonból származó jövedelem

(1) Az ingatlanvagyonból származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az „ingatlanvagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a joga szerint kell meghatározni, amelyben a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlanvagyon tartozékát, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földterületekre vonatkozó magánjogi előírások nyerne alkalmazást, az ingatlanvagyon használati jogát, valamint az ásványlelőhelyeknek, forrásoknak és a föld más kincseinek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légitjárművek nem tekintendők ingatlanvagyonnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) az ingatlanvagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy haszonbérbeadásából, valamint a használat minden más fajtájából származó jövedelemre érvényes.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdés](#) a vállalkozás ingatlanvagyonából származó jövedelmére és a szabadfoglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlanvagyonból származó jövedelemre is érvényes.

7. cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztható, kivéve ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik államban adóztható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyet akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet, azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, tekintet nélkül arra, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Javaknak és áruknak a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása alapján a telephelynek nem számítható be nyereség.

(5) Amennyiben a nyereségekhez olyan jövedelem tartozik, amellyel a jelen Egyezmény más cikkei foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

(6) A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók olyan nyereségrészesedésre is, amely egy vállalkozásban csendestársként való érdekeltségből származik.

8. cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyeresége után csak ebben a Szerződő Államban adóztható.

(2) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy belvízi hajóknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyeresége után csak ebben a Szerződő Államban adóztható.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) akkor is érvényesek, ha a vállalkozásnak a másik állam területén személyek vagy áruk szállítására ügynöksége van. Ez azonban csak olyan tevékenységre érvényes, amely közvetlenül a légiforgalommal és hajózással függ össze, beleértve a ki- és beszállítási szolgáltatást.

(4) Jelen cikk rendelkezései érvényesek légiforgalmi vállalkozások üzemközösségben való részvételére is függetlenül attól, hogy a forgalmat saját vagy bérelt járművekkel bonyolítják le.

9. cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodnak meg, vagy olyan feltételeket szabnak, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike ezen feltételek nélkül elért volna, ezen feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik államban adóztható.

(2) Ez az osztalék mindamellett abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető jogi személy illetőséggel bír, ennek az államnak a joga szerint megadóztatható; az adó azonban az osztalék bruttó összegének 10%-át nem haladhatja meg.

Ez a bekezdés nem érinti a jogi személy adóztatását azon nyereség vonatkozásában, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági érdekeltségből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó jogi személy illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(4) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) nem alkalmazandó, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető jogi személy illetőséggel bír, telephelye van és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikket kell alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg sem az osztalékot, amelyet a jogi személy nem ebben a másik államban illetőséggel bíró személyeknek fizet, sem a jogi személy nyereségét nem vetheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés állami kölcsönökből, kötvényekből, még akkor is, ha azok a földterületre bejegyzett jelzálogjoggal vannak biztosítva vagy nyereségrészesedéssel vannak kiállítva és mindenfajta követelésből származó jövedelmet, valamint minden más olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint; amelyből származik, a kölcsönből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) nem alkalmazandó, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, telephelye van és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikket kell alkalmazni.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett kamat az alapját képező követeléshez mérten meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgókép filmeket és a televíziós filmeket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy, eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) nem alkalmazandó, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, telephelye van és a jogok vagy vagyoni értékek, amelyekért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartoznak. Ebben az esetben a 7. cikket kell alkalmazni.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett licencdíj, az alapját képező szolgáltatáshoz mérten, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.